

turpessimisme, som især venstrefløjen repræsenterer. Det er sørgmodigt at høre på.

Det er den venstrefløj, som i sin tid var imod – var imod – at bryde Danmarks Radios monopol. Vi husker jo tydeligt, hvilken ballade der var, dengang TV 2 skulle oprettes, og hvor bange man var for, hvad det ville føre til at få sådan en reklamefinansieret kanal. Det er den venstrefløj, som nu står vagt om det, som de i sin tid bekæmpede, og jeg kan ikke lade være med at tænke på, når jeg hører venstrefløjen tale om mangfoldighed og flersidighed her, at det jo til syvende og sidst handler om fra venstrefløjens side, at man gerne vil have en politisk styring af området. Man nærer mistro over for et mediebillede, hvor det faktisk er lytterne og seerne, der afgør, hvad de vil se på, og hvad de vil høre på.

Dér har vi altså tillid til det enkelte menneske. Vi tror på, at den enkelte selv er i stand til bedst at finde ud af, hvad der er værd at se på, og hvad der er værd at høre på, og hvis der ikke er noget af det, der er værd at se på og værd at høre på, så kan man bare slukke.

Men vi vil gerne sikre, at der i dette mediebillede er en reel konkurrence på public service, og det er netop det, regeringen sikrer ved at knytte strenge betingelser til, hvad et privatiseret TV 2 skal leve op til.

Så regeringens mediepolitik repræsenterer netop det, som også er anført i forslaget til vedtagelse fra Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, nemlig et mediebillede, der bygger på informations- og ytringsfrihed, mangfoldighed og alsidighed.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg er glad for, at statsministeren understreger vigtigheden af digitalt tv, for fremtidens tv er jo digitalt tv.

Jeg forstår bare ikke, hvorfor regeringen vælger den lille model med fire kanaler og ikke tager skridtet fuldt ud og digitaliserer helt. Det er det ene spørgsmål.

Mit andet spørgsmål går ud på, at hovedbegrundelsen og hovedargumentet, som ikke kun statsministeren, men også V og K har gentaget, for at privatisere TV 2, er, at det er for at tiltrække risikovillig kapital. Det er i hvert fald det, jeg hører har været hovedbegrundelsen.

Vi har jo en lovgivning, der faktisk giver TV 2 Danmark vide rammer for de aktiviteter, som selskabet kan udøve. Hvad er det, der hindrer

TV 2 med den nuværende konstruktion i at tiltrække risikovillig kapital?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg tror, at det allerede har været berørt i debatten så udmærket af Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, som netop anførte, at af de indtægter, som TV 2 i dag har, er det så forsvindende lille en del, der kommer fra licensbetaling, at der ikke er ret meget at hente til fortsat økonomisk udvikling, så ad den vej kan man ikke hente penge.

Så spørger hr. Naser Khader: Hvem forhindrer nogen i at skyde penge ind i TV 2, sådan som det er nu? Jo, men man må spørge: Hvem har en forretningsmæssig interesse i det med den konstruktion, der findes i øjeblikket?

Det er vores klare opfattelse, at forudsætningen for at kunne tiltrække en kapital til udvikling af TV 2 er en privatisering af TV 2.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Så forstår jeg ikke det svar, som kulturministeren har givet hr. Christian Lund Jepsen fra Venstre, som har overskriften »30-04«, hvor der står: TV 2 Danmark har således i medfør af loven adgang til at udøve anden virksomhed end medievirksomhed, så længe denne anden virksomhed er beslægtet med eller relaterer til medievirksomhed. TV 2 Danmark A/S er hermed indrømmet ganske vide rammer for de aktiviteter, som selskabet kan udøve.

Det vil sige, at muligheden for at tiltrække kapital er der nu – allerede nu som aktieselskab. Derfor forstår jeg ikke, at det er det, der er regeringens hovedargument for at privatisere TV 2.

Et bispørgsmål: Hvordan ville statsministeren reagere, hvis f.eks. Berlusconi eller Murdoch købte TV 2? Hvordan ville statsministerens reaktion være?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det svar, som hr. Naser Khader henviser til, strider jo ikke på nogen som helst måde mod det, jeg har svaret her. Det er da rigtigt nok, at der findes nogle i og for sig fleksible rammer for aktiviteter. Men det er jo ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, at man kan få penge til de aktiviteter, og der er forudsætningen for at få penge altså, at der er en selvstændighed, at der